

Міністерство освіти і науки України
Київський національний торговельно-економічний університет
Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ
Uniwersytet Humanistyczno-Przyrodniczym Jana Kochanowskiego
w Kielcach (Polska)
Університет «Petre Andrei» м. Яси (Румунія)
Академічне товариство ім. М. Балудянського
м. Кошице (Словацька Республіка)
Асоціація перспективних досліджень та вищої освіти «Схід-Захід»
Спільний Проект ЄС/ПРООН
«Місцевий розвиток орієнтований на громаду»

***СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНІ, ЕКОНОМІЧНІ
ТА ГУМАНІТАРНІ ВИМІРИ
ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ***

**ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ
IV Міжнародної науково-практичної конференції**

18-20 травня 2016 року

Частина I

Вінниця 2016

УДК 338:339.98(477)
ББК 65.9(4Укр)

Соціально-політичні, економічні та гуманітарні виміри європейської інтеграції України: Збірник наукових праць IV Міжнародної науково-практичної конференції. – Вінниця: Видавничо-редакційний відділ ВТЕІ КНТЕУ, 2016. – Ч. 1. - 651 с.

У збірнику наукових праць Міжнародної науково-практичної конференції розглядаються питання сталого розвитку суспільства: можливості розвитку місцевих громад; управління інноваційно-інвестиційним розвитком підприємства в сучасних умовах; актуальні проблеми менеджменту та фінансові механізми забезпечення розвитку економіки України; проблеми обліково-аналітичного, контрольного та інформаційного забезпечення управління підприємства. Досліджуються інноваційні моделі та інформаційні технології в науці, освіті, економіці; теоретичні та практичні аспекти сучасного товарознавства; актуальні проблеми, тенденції, перспективи розвитку готельно-ресторанного та туристичного бізнесу в Україні. Висвітлюються питання євроінтеграції України: історичні, соціально-політичні та правові орієнтири; інтерактивні технології та методи навчання як засіб формування іншомовної професійної компетенції.

Розраховано на науковців, спеціалістів, викладачів, аспірантів, здобувачів вищої освіти.

УДК 338:339.98(477)
ББК 65.9(4Укр)

Редакційна колегія: Голова редакційної колегії – **Замкова Н.Л.**, д.філос.н., доц.
Відповідальний секретар – **Мартінова Л.Б.**, к.філол.н., доц.

Члени редакційної колегії:

Бондаренко В.М., д.е.н., проф., **Власенко І.Г.**, д.мед.н., проф., **Денисюк О.М.**, д.е.н., проф., **Іваницька Н.Б.**, д.філол.н., проф., **Левицька І.В.**, д.е.н., проф., **Ліщинська Л.Б.**, д.т.н., проф., **Стопчак М.В.**, д.і.н., проф., **Боковець В.В.**, к.е.н., доц., **Гладій І.О.**, к.е.н., доц., **Даценко Г.В.**, к.е.н., доц., **Івашук О.В.**, к.ф.-м.н., доц., **Киричук А.С.**, к.пед.н., доц., **Ковінько О.М.**, к.е.н., доц., **Ковтун Е.О.**, к.е.н., доц., **Корж Н.В.**, к.е.н., доц., **Поліщук О.А.**, к.е.н., доц., **Сігаш Т.Д.**, к.е.н., доц., **Тернова А.С.**, к.т.н., доц., **Чугу С.Д.**, к.філол.н., доц., **Хачатрян В.В.**, к.е.н., доц.

Друкується за ухвалою Вченої Ради Вінницького торговельно-економічного інституту КНТЕУ.

Наукові роботи друкуються в авторській редакції.

ISBN 978-966-629-762-7

ЗМІСТ

УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ

Н.М. Богацька, к.е.н.

Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ

**ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ТОВАРНИМИ ЗАПАСАМИ НА
ПІДПРИЄМСТВАХ РОЗДРІБНОЇ ТОРГІВЛІ 17**

О.О. Бойко, к.е.н.

Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ

**ОСОБЛИВОСТІ ЕКОНОМІЧНОЇ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ
ТОРГОВЕЛЬНОГО ПІДПРИЄМСТВА..... 26**

В.А. Гарбар, к.е.н.

Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ

**РЕФОРМА ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ: НЕОБХІДНІСТЬ, СУТЬ ТА
МЕХАНІЗМ ВПРОВАДЖЕННЯ..... 34**

О.В. Говорко

Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ

**СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНА ЗУМОВЛЕНІСТЬ СУЧАСНИХ
ДЕМОГРАФІЧНИХ ПРОЦЕСІВ..... 49**

Л.П. Давидюк, к.е.н.

А.П. Вовк, здобувач освітнього ступеня «бакалавр»

Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ

**ЗОВНІШНЬОТОРГОВЕЛЬНІ ОПЕРАЦІЇ УКРАЇНИ У СВІТОВОМУ
ГОСПОДАРСТВІ..... 57**

В.О. Леховіцер, аспірант

Запорізький національний технічний університет

**СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ
АВІАДВИГУНОБУДУВАННЯ ЗАПОРІЗЬКОГО РЕГІОНУ..... 63**

О.П. Недбалюк, к.е.н.

Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ

**ВИЗНАЧЕННЯ ПОТРЕБ В ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ПРОГРАМ
РОЗВИТКУ МІСЦЕВИХ ГРОМАД..... 70**

О.В. Смагло, к.е.н.

Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ

**ФІНАНСОВИЙ МОНІТОРИНГ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД І ВІТЧИЗНЯНІ
ОСОБЛИВОСТІ..... 78**

С.Д. Супрун, к.е.н.

Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ

**ПРО ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРОЦЕСУ ПЛАНУВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ
ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ..... 85**

О.В. Сусіденко, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ОСНОВНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ЗОВНІШНЬОЕКОНОМІЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ	91
В.В. Турчак, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ЕФЕКТИВНІСТЬ БІЗНЕС-ПРОЦЕСУ ПРОДАЖІВ В ПІДПРИЄМНИЦЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	102
В.В. Хачатрян, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО УПРАВЛІННЯ ФОРМУВАННЯМ ПРИБУТКУ ТОРГОВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ З УРАХУВАННЯМ ФАКТОРУ РИЗИКУ	108
І.В. Чайка Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ЗАХОДИ САНАЦІЇ СІЛЬСЬКИХ ДЕПРЕСИВНИХ ТЕРИТОРІЙ.....	117
Н.М. Чорна, д.і.н. С.Л. Без'язична, здобувач освітнього ступеня «бакалавр» Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ КОНКУРЕНЦІЯ ПІДПРИЄМСТВ: СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ, ВИДИ, ФОРМИ..	124

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ: ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ

Н.О. Андрущенко, к.пед.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСИ ПІДПРИЄМСТВА: СУТНІСТЬ ТА МЕТОДИ УДОСКОНАЛЕННЯ.....	133
О.І. Бабчинська, к.геогр.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ОСОБЛИВОСТІ МЕНЕДЖМЕНТУ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ.....	140
А.Г. Балдинюк, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ПРОБЛЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ У ПЕРІОД КРИЗИ.....	147
В.В. Боковець, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ЕФЕКТИВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ КОРПОРАТИВНИХ ОБ'ЄДНАНЬ В УКРАЇНІ.....	153
Л.В. Бондарчук, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНІ СКЛАДОВІ ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІВ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	167

<hr/>	
М.А. Горшков Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ФАКТОРИ ТА ПОКАЗНИКИ ВІДТВОРЕННЯ РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ АГРАРНОГО СЕКТОРУ	175
Г.В. Іванченко, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНОЇ ПЕРЕВАГИ РЕГІОНУ НА ОСНОВІ КОНЦЕПЦІЇ МЕНЕДЖМЕНТУ ЗНАНЬ.....	181
Н.М. Кривошеєва, В.М. Клочко, к.е.н. Харківський торговельно-економічний коледж КНТЕУ ВПЛИВ ДЕРЖАВНОГО МЕНЕДЖМЕНТУ НА ЕКОНОМІЧНІ РЕФОРМИ КРАЇНИ.....	188
Е.О. Ковтун, к.е.н. М.М. Завертана, здобувач освітнього ступеня «магістр» Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ФОРМУВАННЯ ЕКСПОРТНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА.....	195
О.М. Лозовський, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ФОРМУВАННЯ КОРПОРАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ НА ВІТЧИЗНЯНИХ ПІДПРИЄМСТВАХ.....	202
О.О. Прутська, д.е.н. Вінницький національний аграрний університет ПРІОРИТЕТИ СТРАТЕГІЇ ДОСТУПУ УКРАЇНСЬКИХ ТОВАРОВИРОБНИКІВ НА РИНКИ ЄС.....	213
В.В. Соколовська, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ РОЗВИТОК HR - РИНКУ ДЛЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПЕРСОНАЛУ ПІДПРИЄМСТВА.....	219
<hr/>	
СТАЛІЙ РОЗВИТОК СУСПІЛЬСТВА: МОЖЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД	
<hr/>	
О.А. Карпюк, к.е.н. Житомирський державний університет ім. Івана Франка РОЛЬ ЛІДЕРІВ В УПРАВЛІННІ ТЕРИТОРІАЛЬНИМИ ГРОМАДАМИ	228
О.І. Ледвій, асистент Львівський інститут економіки і туризму ВЗАЄМОДІЯ ТА ПРИНЦИПИ ВЗАЄМОДІЇ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ТА МІСЦЕВИХ ДЕРЖАВНИХ АДМІНІСТРАЦІЙ.....	234
Н.М. Махначова, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ІНТЕГРАЦІЯ В ЄВРОПЕЙСЬКИЙ ОСВІТНІЙ ПРОСТІР ЗАСОБАМИ ТРЕНІНГОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НАВЧАННЯ.....	243
<hr/>	

Г.І. Мелеганіч, к.політ.н. Ужгородський національний університет РОЛЬ ПРОЕКТУ ЄС / ПРООН «МІСЦЕВИЙ РОЗВИТОК ОРІЄНТОВАНИЙ НА ГРОМАДУ» У ВПРОВАДЖЕННІ КОНЦЕПЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ У ВНЗ УКРАЇНИ.....	255
А.К. Мідляр, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ РЕАЛІЗАЦІЯ ЛІДЕРСЬКОГО ПОТЕНЦІАЛУ НА МІСЦЕВОМУ РІВНІ.....	260
І.Ю. Семенюк Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ БАРСЬКИЙ РАЙОННИЙ РЕСУРСНИЙ ЦЕНТР РОЗВИТКУ ГРОМАД ЯК УСПІШНИЙ ПРИКЛАД СОЦІАЛЬНОЇ МОБІЛІЗАЦІЇ.....	267
Л.В. Уманець Вінницький коледж будівництва і архітектури КНУБА ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД.....	274
ПРОБЛЕМИ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНОГО, КОНТРОЛЬНОГО ТА ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВА	
І.О. Гладій, к.е.н., Т.Ю. Фурман, к.пед.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ОБЛІКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СИСТЕМИ СТРАТЕГІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВА	286
Г.В. Даценко, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ КОНТРОЛЬ ПОВНОТИ ТА СВОЄЧАСНОСТІ СПЛАТИ ПОДАТКУ НА НЕРУХОМЕ МАЙНО, ВІДМІННЕ ВІД ЗЕМЕЛЬНОЇ ДІЛЯНКИ.....	293
О.М. Денисюк, д.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ПРИЧИНИ СУЧАСНОГО СТАНУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЇЇ ПОДАЛЬШОГО РОЗВИТКУ.....	300
О.М. Дзюба, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ АМОРТИЗАЦІЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ: ВИБІР ОПТИМАЛЬНОГО МЕТОДУ НАРАХУВАННЯ.....	304
С.П. Ковальчук Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ АНАЛІЗ ТА ПРОГНОЗУВАННЯ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ У ВІННИЦЬКУ ОБЛАСТЬ.....	310
І.В. Копчикова Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ДОКУМЕНТАЛЬНА РЕЄСТРАЦІЯ ТОВАРНИХ ВТРАТ ТОРГОВЕЛЬНОЇ МЕРЕЖІ ПРИ ПРИДБАННІ ЗАПАСІВ.....	319

Н. В. Коцераба, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ПРИЙОМИ ФІНАНСОВОГО АНАЛІЗУ В АУДИТІ ЕФЕКТИВНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ КАПІТАЛУ ПІДПРИЄМТВА.....	325
І.Г. Крупельницька, к.е.н., О.М. Кудирко, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ДЕФІНІЦІЇ СТРАТЕГІЇ ТА МЕТОДІВ УПРАВЛІННЯ ЛІКВІДНІСТЮ КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ.....	333
І.Ф. Лобачева, к.пед.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ЕКОНОМІЧНОГО ПРОФІЛЮ ЗАСОБАМИ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	342
Л.А. Майстер, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ПРОБЛЕМИ ДОСТОВІРНОСТІ ОЦІНКИ ДОХОДІВ І ВИТРАТ У ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВА.....	349
О.П. Мельничук, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ОРГАНІЗАЦІЯ ОБЛІКУ ВИРОБНИЧИХ ВИТРАТ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ГРОМАДСЬКОГО ХАРЧУВАННЯ.....	355
Н.В. Овсяк, к.пед.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ВИПЛАТИ ПРАЦІВНИКАМ ЯК ЕЛЕМЕНТ СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ ПІДПРИЄМСТВА.....	362
О.М. Откаленко Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ОСОБЛИВОСТІ ІНСПЕКТУВАННЯ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНОГО ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ	368
Л.Ю. Патраманська Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ПРОБЛЕМНІ АСПЕКТИ ОРГАНІЗАЦІЇ ТА МЕТОДИКИ КОНТРОЛЮ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ЕЛЕКТРОННОЇ КОМЕРЦІЇ.....	377
В.В. Покинйчерета, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ОБЛІКОВО-АНАЛІТИЧНА ІНФОРМАЦІЯ В УПРАВЛІННІ ТРУДОВИМИ РЕСУРСАМИ ПІДПРИЄМСТВ.....	382
Н.В. Поліщук, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ МЕХАНІЗМ БЮДЖЕТУВАННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	392
О.Т. Поліщук, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ІНТЕРПРЕТАЦІЯ ВИТРАТ НА ІННОВАЦІЇ ДЛЯ ОБЛІКОВИХ ЦІЛЕЙ.....	401

О.О. Разборська, к.е.н.
А.О. Антоненко, здобувач освітнього ступеня «бакалавр»
Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ
**ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ СУДОВО-БУХГАЛТЕРСЬКОЇ
ЕКСПЕРТИЗИ РОЗРАХУНКІВ ЗА ВИПЛАТАМИ ПРАЦІВНИКАМ.....** 407

С.А. Сегеда, к.е.н.
Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ
НАУКОВО-ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ РОЗВИТКУ ПОНЯТТЯ “РИНОК”..... 416

Н.А. Яковишина, к.е.н.
Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ
**ЕКОНОМІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ОРГАНІЗАЦІЇ БЮДЖЕТУВАННЯ
ЗАТРАТ І ДОХОДІВ НА ПІДПРИЄМСТВІ.....** 428

**ФІНАНСОВИЙ МЕХАНІЗМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ
ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ**

Н.Н. Британська
Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ
**МЕДИЧНЕ СТРАХУВАННЯ ЯК СКЛАДОВА СОЦІАЛЬНОГО
СТРАХУВАННЯ.....** 434

Е.І. Гатаулліна
Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ
ВПЛИВ ІНФЛЯЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ НА ЕКОНОМІКУ УКРАЇНИ..... 444

І.В. Гнидюк, к.е.н.
Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ
**КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ ЗА
РАХУНОК ПОДАТКОВИХ НАДХОДЖЕНЬ.....** 453

А.Є. Громова
Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ
**ДЖЕРЕЛА ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ ПІДПРИЄМСТВА
ТА ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ОРГАНІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ НИМИ.....** 467

Т.А. Далевська
Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ
**ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯК ІНСТРУМЕНТ СОЦІАЛЬНО-
ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ.....** 474

О. П. Демченко, к.е.н.
Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ
**БЮДЖЕТНЕ НЕДОФІНАНСУВАННЯ ТА КОМЕРЦІАЛІЗАЦІЯ
ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ВНЗ.....** 479

Л.М. Маршук
Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ
**ДЕФІНІЦІЯ ФІНАНСОВО-РЕСУРСНОГО ПОТЕНЦІАЛУ
ПІДПРИЄМСТВА.....** 488

М.Ю. Мироненко, д. держ. упр. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ТЕНДЕНЦІЇ ФОРМУВАННЯ ПЛАТІЖНОГО БАЛАНСУ УКРАЇНИ ТА МЕХАНІЗМ ЙОГО СТАБІЛІЗАЦІЇ	498
А.О. Нікітішин, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ПОДАТКИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	507
О.А. Поліщук, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ РИНКОВА СУТНІСТЬ ІРО ЯК МЕХАНІЗМ ЗАЛУЧЕННЯ КАПІТАЛУ	518
Ю. А. Романовська, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ РОЛЬ ЦІЛЮВИХ ФОНДІВ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ФІНАНСОВИХ РЕСУРСІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	527
Т.Д. Сігаш, к.е.н., Ю.В. Сусіденко, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ВІТЧИЗНЯНА СИСТЕМА ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я: АЛЬТЕРНАТИВИ ТА ЕТАПИ РОЗВИТКУ	536
О.А. Сьомченков, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ КОНСОЛІДАЦІЯ ТА ФРАГМЕНТАЦІЯ НА ОРГАНІЗОВАНОМУ СЕГМЕНТІ ФОНДОВОГО РИНКУ УКРАЇНИ.....	542

**ІННОВАЦІЙНІ МОДЕЛІ ТА ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В НАУЦІ,
ОСВІТІ, ЕКОНОМІЦІ**

М.В. Бондар, к.пед.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ТЕОРІЯ ГРИ ТА ПРИЙНЯТТЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ.....	554
І.О. Гулівата, к.пед.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ МОДЕЛЮВАННЯ СИСТЕМ МАСОВОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ ЗАСОБАМИ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	561
Л.П. Гусак, к.пед.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ ЗАСТОСУВАННЯ ПОРІВНЯЛЬНИХ МЕТОДІВ АНАЛІЗУ ЕКОНОМІЧНИХ РИЗИКІВ.....	569
Н.В. Добровольська, к.пед.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ К.С. Рум'янцева, к.пед.н. Вінницький навчально-науковий інститут економіки ТНЕУ ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПРИ ВИКЛАДАННІ МАТЕМАТИЧНИХ ДИСЦИПЛІН.....	575

О.В. Іващук, к.ф.-м.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ	
ОСНОВНІ АСПЕКТИ МЕТОДИКИ МОДЕЛЮВАННЯ ЕНЕРГОПОСТАЧАННЯ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ.....	583
К.В. Копняк, ст. викладач О.В. Ряшко, здобувач освітнього ступеня «бакалавр» Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ	
РОЛЬ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У РЕФОРМУВАННІ ПЕНСІЙНОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ.....	589
Т.А. Костунець, асистент Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ	
РИНОК ЕЛЕКТРОННИХ ГРОШЕЙ ТА ПЛАТІЖНИХ СИСТЕМ В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ.....	597
О.М. Кузьміна, к.т.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ	
СТРАТЕГІЇ ЕФЕКТИВНОГО УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ.....	605
Л.Б. Ліщинська, д.т.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ	
ПЕРСПЕКТИВИ ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ПРОФЕСІЙНОГО РОЗВИТКУ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ.....	612
Л.М. Радзіховська, к.пед.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ	
ДО ВИЗНАЧЕННЯ ДЕФІНІЦІЇ «ЕКОНОМІЧНИЙ РИЗИК».....	619
В.І. Ревенок, к.т.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ	
CASE-ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ АВТОМАТИЗАЦІЇ ПРОЦЕСУ ПРОЕКТУВАННЯ І РОЗРОБКИ ІНФОРМАЦІЙНИХ СИСТЕМ.....	626
О.А. Слободиська, к.і.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ	
НАОЧНІСТЬ ЯК ЕФЕКТИВНИЙ ІНСТРУМЕНТ ВИКЛАДАННЯ ІСТОРИКО-ПРАВОВИХ ДИСЦИПЛІН.....	631
С.В. Степова, к.е.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ	
АВТОМАТИЗАЦІЯ ВЕДЕННЯ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ НА ПІДПРИЄМСТВІ ЗАСОБАМИ «АКЦЕНТ-БУХГАЛТЕРІЯ».....	637
С.А. Яремко, к.т.н. Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ	
ОСОБЛИВОСТІ РОЗРОБКИ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ СУЧАСНИХ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ І СИСТЕМ У МЕНЕДЖМЕНТІ ОРГАНІЗАЦІЙ.....	644

8. Чумакова І. Ю. Аудит ефективності: зарубіжний досвід та українські реалії / І. Ю. Чумакова // Бухгалтерський облік і аудит, 2009.–№ 1. – с. 55-62.
9. Шеремет А.Д., Суйц В.П. Аудит. [5-е изд., перераб. и доп.]. – М.: ИНФРА-М, 2007. – 448 с.
10. Юр'єв О.В. Аналітичні процедури в оцінці ефективності операційної діяльності торговельних підприємств / О.В. Юр'єв // "Інноваційний розвиток економіки України" Збірник наукових праць з актуальних проблем економічних наук / Наукова організація Перспектива. – Херсон: Видавничий дім "Гельветика", 2013р. С. 310-314.
11. Юр'єв О.В. Особливості аудиту ефективності торговельних підприємств / О.В. Юр'єв // Тези доповідей Міжнародної науково-практичної конференції "Стратегічні напрями розвитку бухгалтерського обліку, аналізу й аудиту" Київ, 15 березня 2012 р. – К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2012. С. 252-254.

УДК 336.71.078.3

І.Г. Крупельницька, к.е.н., О.М. Кудирко, к.е.н.

Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ

ДЕФІНІЦІЇ СТРАТЕГІЇ ТА МЕТОДІВ УПРАВЛІННЯ ЛІКВІДНІСТЮ КОМЕРЦІЙНОГО БАНКУ

В статті розглянуто сучасні стратегії управління ліквідністю, сформовано комплекс завдань для якісного управління та розглянуто методи управління ліквідністю банків.

Ключові слова: *ліквідність, стратегія трансформації активів, стратегія запозичення ліквідних засобів, стратегія збалансованого управління ліквідністю, метод фондowego пулу, метод конверсії фондів.*

Актуальність теми. Існуючий стан речей не можна вважати сприятливим для банківської діяльності. Такі фактори, як відсутність достатньої кількості платоспроможних позичальників, альтернативних кредитуванню напрямків інвестування коштів, недостатній рівень довіри населення до банківської системи, ставлять перед українськими банками надзвичайно складні завдання. У цій ситуації

питання управління ліквідністю є життєво важливим для ефективної діяльності банку. Важливість ліквідності, як окремого банку, так і всієї банківської системи, продемонструвала фінансова криза, яка сильно ослабила позиції банків України. При цьому не слід забувати, що втрата банком своєї ліквідності може стати причиною втрати коштів або навіть банкрутства значної кількості його клієнтів. Це робить банківську ліквідність проблемою не тільки економічного, але й суспільного значення.

Питання управління ліквідністю комерційних банків розглядаються у працях таких вчених, теоретиків та практиків, як Л. О. Примостка, А. М. Мороз, Г.Т. Карчева, О. Дзюблюк, Г. Загорій, І. Волошин, Т. Іванова, О. Мицак, І. Нужна, Д. Олійник, Лаврушин О. та інших. В їх працях висвітлені окремі підходи до управління ліквідністю комерційних банків, аналізуються показники ліквідності, вивчаються підходи до управління банківською ліквідністю. Разом з тим для багатьох українських банків проблема ліквідності є актуальною, тому постає необхідність розробки комплексного підходу до управління банківською ліквідністю в умовах економіки України.

Тому метою даної статті є поглиблене вивчення сучасних підходів до управління ліквідністю банку та надання пропозицій щодо напрямів удосконалення управління ліквідністю банку.

У практичній діяльності банки застосовують кілька загальних підходів до управління ліквідністю, це:

- стратегія трансформації активів (управління ліквідністю через активи);
- стратегія запозичення ліквідних засобів (управління ліквідністю через пасиви);
- стратегія збалансованого управління ліквідністю (управління ліквідністю через активи і пасиви). [1, с. 415]

Сутність стратегії трансформації активів полягає в накопиченні банком ліквідних ресурсів у вигляді грошових коштів та ліквідних цінних паперів. При виникненні потреби нагромаджені високоліквідні активи продаються на ринку. Управління ліквідністю через управління активами є традиційним і

найпростішим підходом. Здебільшого така стратегія використовується невеликими банками, які не мають широких можливостей запозичення коштів та доступу на грошові ринки.

Стратегія трансформації активів оцінюється як менш ризикова порівняно з іншими, але одночасно і досить дорога з погляду вартості. Продаж активів супроводжується певними витратами (комісійні брокерські, біржові внески тощо), а також призводить до погіршення стану банківського балансу, оскільки продаються низькоризикові активи. Крім того, банк втрачає майбутні доходи, які могли б бути згенеровані такими активами. Іноді банк змушений продавати активи за зниженими ринковими цінами, якщо виникає нагальна потреба у грошових коштах. Підтримування значного запасу ліквідних активів у цілому знижує показники прибутковості банку.

Стратегія запозичення ліквідних засобів вважається найбільш ризикованою стратегією, вона реалізується шляхом запозичення ресурсів на ринку. Основними джерелами запозичення ліквідних засобів для банків є позики на міжбанківському ринку, угоди РЕПО, врахування векселів та отримання позик у центральному банку, випуск цінних паперів.

Стратегія запозичення ліквідності потребує адекватної аналітичної підтримки, яка включає:

- прогнозний аналіз потреби банку у ліквідних коштах через порівняння вхідних та вихідних грошових потоків;
- прогнозування стану фінансових ринків та прогнозний аналіз вартості підтримування ліквідної позиції;
- інваріантний аналіз різних джерел запозичення ліквідних коштів за такими параметрами, як доступність, відносна вартість, відповідність строків залучення та тривалості потреби в ліквідних коштах, правила регулювання, обмеження на використання;
- вибір оптимального варіанту підтримки ліквідної позиції та обґрунтування управлінських рішень.

Великі міжнародні банки найчастіше використовують дану стратегію у процесі управління ліквідністю, іноді повністю задовольняючи потребу в ліквідних коштах саме в такий спосіб.

Управління ліквідністю через управління пасивами оцінюється як найбільш ризикована стратегія, оскільки супроводжується підвищенням ризику зміни відсоткових ставок та ризику доступності запозичених коштів. Це означає, що вартість підтримування ліквідності в такий спосіб може бути як нижчою, ніж у разі застосування інших методів, так і значно вищою. Часто банки змушені робити позики за не вигідною ціною або в період, коли зробити це непросто. Крім того, банкові, який має проблеми з ліквідністю, важче знайти кредитора, а вартість запозичення відчутно зростає. [2, с. 328]

Стратегія збалансованого управління ліквідністю. Згідно зі збалансованим підходом до управління ліквідністю накопичення ліквідних активів здійснюється в розмірі очікуваного попиту на них, у випадку виникнення непередбачуваної потреби попит на ліквідні засоби задовольняється за рахунок проведення операцій купівлі активів на ринку.

Аналітична підтримка цієї стратегії управління ліквідністю є найскладнішою і включає цілий комплекс задач:

- аналіз стабільності ресурсної бази банку з урахуванням диференціації джерел фінансування;
- визначення оптимального для банку ступеня відповідності джерел фінансування та напрямів розміщення активів;
- обґрунтування оптимального співвідношення між накопиченням високоліквідних активів та можливостями їх запозичення на ринках;
- прогностичний аналіз потреби у ліквідних коштах та прогнозування стану грошових ринків як з погляду динаміки відсоткових ставок, так і з погляду доступності джерел поповнення ліквідності;
- інваріантний аналіз напрямів підтримування ліквідної позиції банку;
- обґрунтування доцільності укладання попередніх угод про відкриття кредитних ліній з імовірними кредиторами для зниження ризику незбалансованої ліквідності.

Перевагою даної стратегії є гнучкість, яка дозволяє менеджменту вибирати найвигідніше поєднання різних джерел поповнення ліквідних коштів залежно від економічних умов та змін в ринкових цінах.

В сучасній банківській практиці здебільшого використовують стратегію збалансованого управління ліквідністю завдяки тому, що вона відрізняється гнучкістю і дає змогу мінімізувати ризики. Але для ефективного застосування обраної стратегії необхідно враховувати значну кількість параметрів співвідношення накопиченої та купівельної ліквідності. Розробляючи стратегію управління ліквідністю банку, його менеджери повинні спрогнозувати вплив факторів зовнішнього і внутрішнього середовища на діяльність банку, а також визначити сукупну потребу банку у ліквідності.

В практичній діяльності ПАТ Промінвестбанк використовується метод збалансованого управління ліквідністю, тобто здійснюються заходи по одночасному коригуванню структури активів і пасивів. Таким чином, частина попиту на ліквідні засоби задовольняється за рахунок накопичення високоліквідних активів, а решта - шляхом проведення операцій по залученню або запозиченню коштів.

При управлінні банківською ліквідністю перед менеджерами банку постає завдання необхідності гнучкого поєднання протилежних вимог: максимізація прибутковості при виконанні нормативних вимог НБУ щодо ліквідності. В першу чергу комерційні банки обирають стратегію управління ліквідністю, яка дозволяє ефективно вирішувати дилему "ліквідність - прибутковість" в сучасних умовах. Реалізація обраної стратегії та оцінка потреб банку в ліквідних засобах може проводитися з використанням різноманітних методів.

В банківській практиці можуть використовуватися два альтернативних методи управління ліквідністю:

- метод фондового пулу;
- метод конверсії фондів.

Метод фондового пулу передбачає, що всі надходження банку розглядаються як єдиний пул без диференціації за джерелами фінансування. У

цьому випадку потреба в ліквідних засобах визначається порівнянням вхідного і вихідного грошових потоків банку, причому неможливо зіставити певний актив із пасивом і порівняти їх за строками та цінами залучення. Визначається розмір ресурсів, які зберігаються в ліквідній формі, ресурси, що залишилися розміщуються в працюючі активи незалежно від строків залучення. [1, с. 324]

В процесі управління ліквідністю вивчають структуру активів і пасивів банку за строками в кожному часовому інтервалі, а також аналізують фактичні і прогнозні грошові потоки. Менеджери банку повинні максимізувати процентну маржу банку за всіма банківськими операціями.

Основні етапи застосування методу фондового пулу зображені на рисунку 1.

1 етап: визнаення планового періоду для оцінювання потреб ліквідності
2 етап: прогнозування обсягів кредитів і депозитів для обраного періоду
3 етап: обчислення очікуваної динаміки зміни обсягів ліквідних коштів протягом планового періоду
4 етап: оцінка нетто ліквідності позиції банку протягом планового періоду
5 етап: складання плану дій у разі виникнення дефіциту або позитивного сальдо ліквідності

Рис. 1 Етапи методу фондового пулу оцінки стану ліквідності банку

Метод конверсії фондів базується на узгодженні обсягів і строків вкладень із конкретними видами ресурсів, які їх фондуєть, тому що різні джерела залучення коштів відрізняються характеристикою коштів, оборотністю резервними вимогами. Даний метод передбачає диференціацію норм резервування ліквідності залежно від виду пасивів і напрямку розміщення ресурсів. Наприклад: власний капітал є основою формування довгострокових вкладень; стабільні ресурси використовуються, в першу чергу, для покриття низьколіквідних активів і формування вторинних резервів; "летючі" ресурси розподіляються насамперед за ліквідними активами, в залежності від цього за кожним напрямком визначається необхідний рівень ліквідності і вирішується дилема прибуток-ризик. Управління процентним доходом проводиться в рамках окремих груп операцій. Застосування цього методу дозволяє контролювати банківські ризики, але в чистому вигляді його складно

реалізовувати завдяки тому, що не завжди можна збалансувати конкретний вид пасиву і активу за обсягами і строками.

Окрім перелічених методів комерційні банки можуть використовувати метод управління резервною позицією.

При використанні банком методу управління резервною позицією резерви ліквідності заздалегідь не формуються, залучені ресурси розміщуються в дохідніші, але менш ліквідні активи, на випадок потреби в ресурсах прогнозується кількість фондів, які є можливість купити на грошовому ринку. Цей метод дає можливість підвищити дохідність активних операцій, але йому притаманний ризик зміни вартості ресурсів на ринку та ризик доступності фондів, який визначається ємністю міжбанківського ринку.

Більшість комерційних банків України не нагромаджують ліквідність в балансі, а управляють ліквідністю використовуючи міжбанківський ринок. На міжбанківському ринку банки проводять депозитно-кредитні операції, між собою, а також проводять операції з НБУ.

Управління ліквідністю банку потребує негайного прийняття рішень, що мають важливий довгостроковий вплив на його прибутковість. Один з основних напрямків такого управління - це менеджмент грошової позиції банку. Грошова позиція банку визначається відношенням суми коштів на кореспондентському рахунку та у касі банку до його сукупних активів. Показник грошової позиції банку тісно пов'язаний з нормами обов'язкового резервування. Проценти за залишками коштів обов'язкових резервів, що перебувають на кореспондентському рахунку банку або на окремому рахунку в Національному банку України, не нараховуються.

Обов'язковому резервуванню підлягають усі залучені та обліковані на балансі банку кошти юридичних та фізичних осіб як у національній, так і в іноземній валюті, за винятком кредитів, залучених від інших банків та іноземних інвестицій, отриманих від міжнародних фінансових установ. Норматив обов'язкових резервів - це установлене Правлінням Національного банку України процентне співвідношення між сумою обов'язкових резервів та загальною сумою банківських пасивів, до яких застосовуються резервні вимоги. Норматив є єдиним для всіх банків.

Національний банк України для різних видів зобов'язань може встановлювати диференційовані нормативи обов'язкового резервування залежно від: природи зобов'язань (депозити, ощадні вклади, кошти в розрахунках, поточні рахунки клієнтів, рахунки бюджетних організацій тощо); строку зобов'язань або пасивів (короткострокові пасиви, довгострокові пасиви).

Одним із ефективних напрямків забезпечення заданої ліквідності банку є постійна підтримка резервів на рівні, достатньому для задоволення вимог щодо норми обов'язкових резервів для пікових періодів зростання обсягу депозитів. Однак у даному випадку також постає питання про аналіз грошових потоків, що пов'язано зі складністю прогнозування фактичних термінів погашення активів і пасивів та обґрунтування норм обов'язкових резервів. Комерційні банки самостійно обирають межі діапазону коливання грошової позиції. Менеджери банку при управлінні обов'язковими резервами повинні підтримувати резерви на визначеному НБУ рівні і не допускати надлишків. При погіршенні стабільності діяльності банку він повинен формувати не тільки обов'язкові, але й страхові резерви, а великі, стабільні банки мають можливість підтримувати резерви на мінімальному рівні.

Ризик ліквідності в банку «Промінвестбанку», на прикладі якого здійснюється написання цієї роботи, обмежується встановленням лімітів на довгострокові та короткострокові розриви ліквідності, обсяг високоліквідних коштів, коефіцієнти ризику ліквідності. Для визначення величини умовно-постійних коштів на рахунках клієнтів розраховується величина незнижуваного залишку. Методики та моделі, які використовуються банком для оцінки, вимірювання та контролю за ризиком періодично оцінюються на предмет адекватності поточним реаліям і вимогам, в тому числі на основі проведення бек-тестувань. Оцінка і методи управління ліквідністю в банку є пріоритетними, тому система управління ризиком ліквідності постійно вдосконалюється і розвивається.

Таким чином, ефективне управління ліквідністю-одне з найскладніших та найактуальніших завдань кожного банку. Управління ліквідністю в банку

здійснюється для одночасного виконання двох завдань-дотримання нормативного рівня ліквідності та отримання максимального доходу від активних операцій. Управління ліквідністю банку здійснюється на двох рівнях: централізовано шляхом встановлення економічних нормативів ліквідності та децентралізовано-на рівні комерційного банку. Процес управління ліквідністю в банку - це організаційна система контролю, нагляду та прогнозування достатності ліквідних засобів для виконання нормативних вимог щодо рівня ліквідності та забезпечення всіх вимог кредиторів банку. Найбільш розповсюдженим методом управління ліквідністю є метод показників ліквідності.

Показник платоспроможності можна розглядати як свого роду показник "критичної" ліквідності. Адже власні кошти банку - це його капітал: статутний, резервний та інші фонди. Використання зазначених фондів для погашення боргових зобов'язань доцільне лише в разі крайньої (критичної) необхідності.

Тобто капітал банку може бути використаний для виконання фінансових зобов'язань у випадку, коли інших джерел немає, коли банк неліквідний, немає джерел виконання зобов'язань, крім власних коштів - капіталу. Аналогічна ситуація можлива у випадку, коли банк має збиткові результати діяльності.

Саме забезпечуючи ліквідний стан, банк буде платоспроможним.

Методи аналізу потреби банку в ліквідних коштах є суб'єктивними. Насправді ліквідність банку визначається ринком і перебуває під впливом багатьох чинників, повне врахування яких на практиці практично неможливе. Завдання менеджменту полягає в розробці підходів які дадуть змогу максимально врахувати фактори впливу на ліквідну позицію з метою ефективного управління.

Отже, до проблеми управління ліквідністю комерційного банку слід підходити комплексно, визначаючи при цьому всі переваги та недоліки управлінських рішень. Тобто дана проблема вимагає подальшого комплексного аналізу для ефективного управління ліквідністю банку.

Список використаних джерел:

1. Примостка Л. О. Фінансовий менеджмент у банку: Підручник. - 2-ге вид., доп. і перероб. - К.: КНЕУ, 2004 - 468 с.

2. Лаврушин О. И. Управление деятельностью коммерческого банка (банковский менеджмент). - М.: Юристъ, 2009 - 687 с..
3. Васюренко О.В., Волохата К. О. Економічний аналіз діяльності комерційних банків: Навчальний посібник. - К.: Знання, 2006 - 463 с.
4. Висоцька Л. Напрямки формування комплексної статистичної системи показників ліквідності банків // Банківська справа. - 2010. - № 5.
5. Волошин И.В. Оценка банковских рисков: новые подходы. - К.: Эльга. Ника-Центр, 2004 - 213 с.

УДК 37.047: 378.147(045)

І.Ф. Лобачева, к.пед.н.

Вінницький торговельно-економічний інститут КНТЕУ

**ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ
ФАХІВЦІВ ЕКОНОМІЧНОГО ПРОФІЛЮ ЗАСОБАМИ
ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

Розглянуто методологічні аспекти інтерактивного навчання при підготовці майбутніх фахівців економічного профілю.

Ключові слова: *компетентність, професійна підготовка, навчальний процес, інноваційні методи навчання, компетентний спеціаліст.*

Основними завданнями сучасної освіти є формування у молоді нової системи цінностей, що ґрунтується на національній гордості, гідності та вихованні вільної особистості, яка здатна відстоювати власні позиції та погляди. Сьогодні основним у підготовці спеціаліста є не опанування обсягом конкретних знань, а формування навичок з наукової, дослідницької, винахідницької діяльності, виховання культури професійного мислення.

Аналіз наукової літератури свідчить, що професійно важливими якостями спеціалістів з обліку і аудиту є високий рівень професійної компетентності. У зв'язку з цим одним із першочергових завдань ВНЗ є така організація навчально-виховного процесу, у процесі якої формується професійна компетентність здобувачів вищої освіти.